

- că prejudiciul moral se ridică la suma de 52 547 415 euro, sumă la care trebuie să se adauge dobânzile legale, și la orice altă sumă care ar fi justificată;
- cu titlu subsidiar, că toate sau o parte din sumele reclamate cu titlu de prejudiciu moral trebuie să fie considerate ca făcând parte din prejudiciul material și să fie contabilizate cu acest titlu și
- că Consiliul trebuie să fie obligat la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive, dintre care două se referă la angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii Europene, iar trei se referă la prejudiciul care rezultă din nelegalitatea săvârșită de Consiliul Uniunii Europene.

- În ceea ce privește angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii Europene
 1. Primul motiv, întemeiat pe o nelegalitate a comportamentului reproșat Consiliului (adoptarea și menținerea în vigoare a înghețării fondurilor reclamantei), constatată în mod corespunzător prin Hotărârea din 6 septembrie 2013, Bank Refah Kargaran/Consiliul, T-24/11, EU:T:2013:403.
 2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că nelegalitatea săvârșită de Consiliu este o încălcare suficient de gravă a normelor de drept care au ca obiect conferirea de drepturi particularilor.
- În ceea ce privește prejudiciul care rezultă din nelegalitatea săvârșită de Consiliul Uniunii Europene
 3. Al treilea motiv, întemeiat pe încetarea activităților reclamantei cu instituții situate în Uniunea Europeană ca urmare a înghețării fondurilor sale.
 4. Al patrulea motiv, întemeiat pe câștigul nerealizat ca urmare a blocării liniilor de credit.
 6. Al cincilea motiv, întemeiat pe prejudiciul moral.

Acțiune introdusă la 25 septembrie 2015 – Export Development Bank of Iran/Consiliul

(Cauza T-553/15)

(2015/C 398/75)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Export Development Bank of Iran (Teheran, Iran) (reprezentant: J.-M. Thouvenin, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului să statueze:

- că prin adoptarea și menținerea în vigoare a măsurii restrictive adoptate de Consiliul Uniunii Europene împotriva EDBI, anulată prin Hotărârea Tribunalului din 6 septembrie 2013 (cauzele T-4/11 și T-5/11), Consiliul Uniunii Europene a angajat răspunderea extracontractuală a Uniunii Europene;
- că, în consecință, Uniunea Europeană este obligată să repare prejudiciul care rezultă din acest fapt pentru reclamantă;
- că prejudiciul material se ridică la suma de 56 470 860 USD, adică 50 508 718 euro la cursul de schimb actual, sumă la care trebuie să se adauge dobânzile legale, și la orice altă sumă care ar fi justificată;
- că prejudiciul moral se ridică la suma de 74 132 366 USD, adică 6 620 613 euro la cursul de schimb actual, sumă la care trebuie să se adauge dobânzile legale, și la orice altă sumă care ar fi justificată;
- cu titlu subsidiar, că toate sau o parte din sumele reclamate cu titlu de prejudiciu moral să fie considerate ca făcând parte din prejudiciul material și să fie contabilizate cu acest titlu și
- că Consiliul trebuie să fie obligat la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive, dintre care două se referă la angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii Europene, iar patru se referă la prejudiciul care rezultă din nelegalitatea săvârșită de Consiliul Uniunii Europene.

- în ceea ce privește angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii Europene
 1. Primul motiv, întemeiat pe o nelegalitate a comportamentului reproșat Consiliului (adoptarea și menținerea în vigoare a înghețării fondurilor reclamantei), constatată în mod corespunzător prin Hotărârea din 6 septembrie 2013, Export Development Bank of Iran/Consiliul, T-4/11 și T-5/11, EU:T:2013:400.
 2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că nelegalitatea săvârșită de Consiliu este o încălcare suficient de gravă a normelor de drept care au ca obiect conferirea de drepturi particularilor.
- În ceea ce privește prejudiciul care rezultă din nelegalitatea săvârșită de Consiliul Uniunii Europene
 3. Al treilea motiv, întemeiat pe încetarea activităților reclamantei în materie de acreditiv documentar, ca o consecință directă a măsurii nelegale.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe beneficiul nerealizat care rezultă din imposibilitatea reclamantei de a-și accesa fondurile înghețate în Uniunea Europeană.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe prejudiciul care rezultă din întreruperea transferurilor în monedă străină.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe prejudiciul moral.

Acțiune introdusă la 25 septembrie 2015 – Ungaria/Comisia

(Cauza T-554/15)

(2015/C 398/76)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Ungaria (reprezentanți: M. Z. Fehér și G. Koós)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a Deciziei C(2015)4805 a Comisiei din 15 iulie 2015 privind contribuția de sănătate a întreprinderilor din domeniul tutunului, în măsura în care prin aceasta se impune suspendarea aplicării atât a cotelor de impozit progresive, cât și a reducerii contribuției în cazul investițiilor, prevăzute de Legea XCIV din 2014 privind contribuția de sănătate pentru anul 2015 a întreprinderilor din domeniul tutunului (a dohányipari vállalkozások 2015. évi egézségügyi hozzájárulásáról szóló 2014. évi XCIV. törvény), aprobată de Parlamentul ungar;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe depășirea puterii de apreciere, pe o eroare vădită de apreciere și pe încălcarea principiului proporționalității.
 - În primul rând, reclamanta susține că, dispunând suspendarea, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere întrucât și-a depășit prin aceasta limitele puterii de apreciere și a încălcat totodată principiul proporționalității.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea interdicției privind discriminarea și pe încălcarea principiului egalității de tratament.
 - În al doilea rând, reclamanta susține că practica Comisiei în legătură cu suspendarea poate fi considerată incoerentă, din aceasta rezultând încălcarea interdicției privind discriminarea și încălcarea principiului egalității de tratament.